

Станислав ПЕТКОВСКИ

КРАВАТА УМРЕ, ДА ЖИВЕЕ КРАВАТА!

S поред начинот на реакција, разликуваме неколку главни вида соседи:

1. Сосед од типот "ЗНАЕВ ЈАС!!!" Колку завист има во соседот може да се види по тоа колку ќе се радува ако му умре кравата на соседот. Доколку еуфорично се "сити" и вели: "Што мислеше тој, дека само тој крава ќе има? Што мислеше тој, дека туку-така се чува крава? Што мислеше тој, дека цело време ќе има млеко и теленца, а ние само ќе гледаме?", тогаш соседот својата филозофија на живеење ја гради врз база на унесрекување на соседите за да се "изедначи" со нив. Бидејќи токму неговата желба ја смета за КЛУЧЕН фактор кој придонел во смртта на кравата, во моментот кога ќе му умре кравата на соседот, иако се исти, тој се чувствува поспособен. Тоа го чувствува поради неговото магиско мислење дека неговите мисли и злоба ја умреле кравата. Потоа ќе верува во своите големи "ПРЕДИКТИВНИ" моќи, дека САМО ТОЈ предвидел дека соседот нема долго да има ЖИВА КРАВА.

2. Сосед од типот "ЛЕЛЕ КОМШИЈА!!!" Овој тип сосед, кога неговот сосед ја има кравата, го фали, му се "улизува", му вели дека е најспособен, дека само тој знае како да чува крава, дека

"она тупацине не можат да чуваат крава како него", дека би било добро кога би му дал малку млеко од кравата и "тој бел ден да види", дека "отсекогаш знаел дека само неговиот сосед ќе успее..." итн. Но, кога ќе умре кравата, тој сосед, заедно со неговиот сосед - газда на кравата, дури и повеќе ќе жали, отколку газдата. На самиот газда ќе му кажува дека "имало магии", "дека можеби некој нешто му направил..." итн. Толку ќе се соживее во загубата на соседот и неговата крава, што дури по смртта на кравата, таквиот сосед доаѓа до израз со своето "лелекање" кое е најгласно, во однос на другите, бидејќи најсилно жали, а другите ќе помислат дека или кравата е негова, или газдата само му ја чувал.

3. Сосед од типот "ООУ, ЗАРЕМ КРАВА ИМАВТЕ!!!" Овој тип сосед, дотолку го мрази соседот КОЈ ИМА крава, што на почеток, со голема волја и енергија, се трудел да "не ја забележува кравата". Ова го прави за на соседот да не му направи "кеиф" дека завидува. Толку ќе се соживее во таа улога, што по некое време НАВИСТИНА ќе мисли дека и соседот нема крава, исто како и тој. Но, кога ќе умре кравата, тој најсилно ќе покажува изненадување дека соседот имал крава, а "види", тој не знаел. Дури ниту на крај памет немал дека соседот, таков (неспособен), можел да има

крава, па уште одозгора и да му умре. Толку ќе покажува "НЕБЕРИЦА" што неговото изненадување станува маркантно и со тоа истовремено на суптилен начин како да вели: "Кој, тој, соседот, ајде ве молам, кај може тој волкрава да има!"

Сега, некој ќе добие крава, а околу него, се САМО СОСЕДИ, кои ќе му се радуваат, кои ќе го "жалат" колку обврски "сиротитот" си натоварил.

Бројот на "СОСЕДИ" од ваков тип, како што ги наведов, има во секоја средина. Тоа не е одлика за Македонија. Но, во Македонија немаме доволно ПАТРИОТИЗАМ. Недостаток на патриотизмот произведува многу вакви соседи, но истовремено и многу такви соседи "преку нок" добиваат КРАВА. Такви газди на крави не ни требаат, бидејќи водени според себе, ќе мислат дека сите сакаат само НИВНАТА КРАВА ДА ИМ УМРЕ. Затоа, повеќе ќе се грижат кравата да не умре, отколку да се грижат за неа. Повеќе ќе внимаваат на соседите, отколку да обезбедат услови за кравата. И на крај, толку ќе им се "ситат" на оние кои им завидуваат, што во напад на таква заслепувачка занесеност по себе, ќе грешат, ќе ја заборават кравата и САМО НА СЕБЕ КЕ МИСЛАТ.

Завршетоци на третиот дел од трите и почеток на серијал за ПАТРИОТИЗМОТ. ●